

[Indenrigsministeren.]

en genfremstættelse, så arbejdet i udvalget kunne fortsætte. Det mislykkedes dengang, nu ser det ud til, at det lykkes, og jeg skal erkende, at der har været lidt spild af tid, som vi kunne have undgået, hvis vi dengang havde kunnet fortsætte i det gamle udvalg.

Det er rigtigt, at der kun er ganske få uger til dette omfattende arbejde, men det skal dog også ses på den baggrund, at jeg ikke lige netop har fornemmelsen af, at det udvalg, der sad, ikke bestilte noget. Jeg har fornemmelsen af efter de svar, som vi har sendt over fra indenrigsministeriet, at man var særdeles arbejdsvillig og også særdeles ivrig efter at få belyst en række problemer, og disse problemer, som er belyst, behøver man da ikke at tage op en gang til. Det vil sige, at der ligger et vældigt baggrundsarbejde i denne sag.

Op så skal jeg i øvrigt ikke komme videre ind på spørgsmålet om, hvem der har stjålet eller ej, men gøre opmærksom på, når hr. Enggaard taler om ministerens forslag, at det var ministeriets skitse og ikke ministerens forslag, alene af den grund at et forslag, der ikke har været i samråd, aldrig kan blive ministerens forslag.

Hr. Enggaard var inde på, at når jeg brugte så kraftige ord, var det måske, fordi jeg egentlig nærrede kærlighed til hovedstadsrådet, og at det bundede dybt i mig. Jeg vil gerne sige med al respekt for hr. Enggaards opfattelse af noget sådant, at min kærlighed er meget platonisk, når det drejer sig om hovedstadsrådet.

Hr. Enggaard ønskede ikke en revisionsbestemmelse ind, og da glædede jeg mig over nogle bemærkninger, som hr. Niels Helveg Petersen kom med, nemlig at fra 1. april 1974 til 31. marts 1977 er der en ligestilling mellem regeringens hovedstadsamtsforslag og hovedstadsrådsforslaget, idet regeringens hovedstadsamtsforslag gik på en 3-leddet ordning indtil 1977, derefter en 2-leddet ordning. Det indebærer for mig noget af et håb om, at vi kan komme igennem med en revisionsbestemmelse. Vi skal måske foretage nogle undersøgelser — der er foretaget så mange i forvejen, men det er muligt, at der skal andre til — således at vi kan se, hvordan det virker i det par år, og så træffe en endelig beslutning, for vi skal da vel ikke for tid og evighed konfirmere en ordning, der

giver større administration og større besvær end højest nødvendigt. Det må vi dog kunne blive enige om.

Hr. Enggaard var inde på udligningen, og jeg er helt enig i, at det er et vældigt problem, og at man skal være opmærksom på, at den udligning, man af god vilje kommer til, godt kan give skæve virkninger nogle steder. I mit forslag går man jo ud fra en 40 pct. primærkommunal og en 50 pct. amtskommunal udligning, og i 1977 når vi til en 100 pct. amtskommunal udligning, altså hele området ensartet amtsbeskattet. Det når man ikke ved et hovedstadsråd, men man kan i givet fald også arbejde det ind, jeg ved det ikke bestemt.

Jeg er enig med hr. Enggaard i, at vi skal have fonds, og at vi skal have udligningsbestrebelse og loven i orden. Det drejer sig om planlægning, det drejer sig om udviklingskommuner, og det drejer sig om en hel masse andre områder, og vi er parat til at bidrage med alt det, vi overhovedet er i stand til. Jeg synes, at vi har været meget flittige ovre i ministeriet, når det drejer sig om at komme med kontante oplysninger og nye beregninger.

De bemærkninger, der er faldet om trafikken og trafikproblemerne, skal jeg, ikke bare af kollegiale hensyn, men også af hensyn til, at det ikke er mig, der står for dette område, lade være at kommentere. Jeg er sikker på at trafikministeren, når han læser bemærkningerne og får dem forelagt, vil tage dem med ind i sine overvejelser om en trafikordning i hovedstadsområdet.

Hr. Niels Helveg Petersen mente, at jeg havde været i færd med at foreslå hans parlamentariske immunitet ophævet. Nu er han vel næsten omtrent den sidste, hvis parlamentariske immunitet jeg ville foreslå ophævet, for han har jo vist sig at være en smule forhandlingsvenlig og har endda antydning muligheden for, at vi hen ad vejen kan nå til en helt rigtig ordning, så hvis jeg kom i den situation, ville jeg jo ikke have nogen støtte fra hr. Niels Helveg Petersen. Alene af den grund ville jeg aldrig drømme om noget sådant. Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at man i den radikale familie opførte sig ordentligt, men det er jo ikke det samme som, at man ikke opfører sig mærkeligt, og det synes jeg altså man har gjort i denne situation.